

מה בצבאות?

חיילים צנחנים בעלי יכולת זו נבחרה לכך מהלקה מיחידת הפשיטה של הדיביוזיה המוטסת ה-82. נראה שלניסויים אלה נוטים ליחס ערך גבוה למבוסס לגבי אפשרויות טקטיות חדשות.

השתתפות ה"סקנדינבים" — דנמרק, נורווגיה ושבדיה — בכוח החירום של האו"ם שברצועת עזה אורגנה עתה במסגרת חדשה. באפריל 1966 הופחת הכוח הסקנדינבי המאורז חד מ-1300 חייל ל-600 בערך; לפי המתוכנן יהיו בכוח זה עד ינואר 1967 נורבגים ודנים. השבדים (שיצאו זמנית) יחליפם בסוף השנה. עד כה שירתו בכוח הגדודים הדני (430 איש

— ומלבדם 70 בבית החולים של כוח החירום (רום) והנורבגי (490 איש); ולשבדיה היה רק גדוד מוקטן (420 איש) — שכן היא נושאת גם בתחייבויות אחרות לאו"ם. בית החולים (ברפיה) ינוהל חליפות על ידי שלוש המדינות. לאחר שפינלנד פרשה עוד לפני שנים, נמצא כנראה משקלם הפיסי של הסקנדינבים פוחת — אפילו בכוח האו"ם הקטן והולך.

שלו, התותח — למן המפלצות המסורבלות ויורות האבנים ועד לתותחים המתנענים והתותחים מונחי המכ"מ ולבסוף — אף הטילים הטקטיים השונים. אכן, ארוכה הדרך מן ה"ארטילריה הרכובה", שדברה על סוסיה לבצע תמרון טקטי בשדה הקרב הנפוליאוני... אך העיקר — הסיסמה בעינה עומדת: "בכל אתר"; היינו — בכל מקום אשר לשם קראת את התותחנים חובתם.

גם מהפכות — מתבגרות.

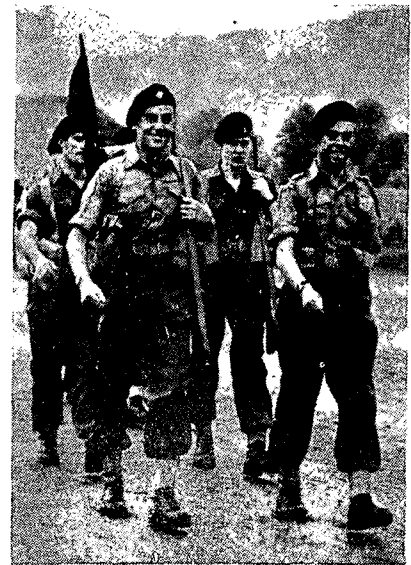
השנה מלאו 45 שנה ל"מבשר הצבאי", בראשיתו דו"שבועון ואחרי כן ירחון של סגל הפיקוד של מה שהיה בתחילה "צבא הפועל" לים והאיכרים האדום, ומי 20 שנה קרוי הוא. פשוט, "הצבא הסובייטי". חלו במשך הזמן תמורות בצורתו של כתב העת (ובגליון היובל פורסם תצלום מן של דגמים משנות 1922, 1933 ו-1966) — אך הן ניכרות גם באופיו ה"כללי". בראש-ראשונה הוא תיזם בטאון, שמטרתו לטפח יכולתם של הקצינים ב"הדרכת גייסות, להעמיק את הידע המקצועי והטכני של הם, להרחיב אופקיהם ול"ערכם בידע הצבאות הזרים (ארגונים, אימונים, חימושים ואורח-פעלם); אך מדי-פעם מובלט בו הצד ה"אנושי" — יחסי מפקד ופקוד, הווי קצינים, בעית המגע בין איש-צבא לאזרח; ומקום נכבד תופסים קורות הצבא מסורת של חירות ויחידות, מעשי-מופת, דוגמתם של אישים. לא-מעטים הם (יחסית) השמות היהודיים במשתתפיה של כמה זו גם בעבר וגם בהווה. צות המשתתפים גדול ומגוון, ובו ראשי הצבא בפיקוד ובמטה, אלה האחראים על בתי-האולפן הצבאיים הגבוהים, קצינים ברובד ה"בינוני" ולפעמים אף קצינים ווטרים. "מתחילים".

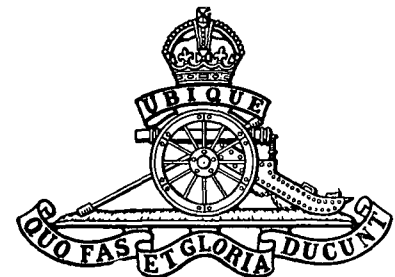
1921-1966

"פיקוד-היבשת" (שהוא מעין פיקוד-הדרכה)

של צבא ארה"ב החל לבדוק ביסודיות את אפשרויות הפעלתן של יחידות לצניחה חופשית בשטח-אויב. אמנם, בשיטות של צניחה חופשית (לפיה מוצנח החייל מגובה רב, אך המוצנח נפתח רק בהתקרבו אל רום-המינימום מום שמחייבת בטיחות נחיתתו) — משתמשים בהזדמנויות שונות כבר מזה זמן רב. אולם עתה תופיע בניסויים ובתרגילי-מבחן, זו הפעם הראשונה, מחלקת רובאים תקנית, שכולה

כנראה, שבשיעוריה ההררית יום-הליכה כיומיים יחשב — עלי-לפנים, לעומת הולנד השטוחה. גם הצעדה שאירגן השנה הצבא השביערי — צעדת-יומיים היתה. השתתפו בה הפעם אף חיילים בריטיים — שבעה חיילים וחיילת ממפקדת הצבא הבריטי בגרמניה. בסך הכל השתתפו בצעדה זו, השביעית, 6000 איש — חיילים ואזרחים, שהגיעו מהור-לנד, מאוסטריה, מגרמניה, מבריטניה ומשבי-צריה. על הגברים היה לעבור 40 ק"מ ליום בשטח הררי סביב ברן; הנשים צעדו 30 ק"מ ביום. בשביל הבריטים זו היתה מעין "חזרה", כי הם נמנו גם עם צות גדול-יותר שהופיע אחרי כן גם בנימחן.

דומה, כי מאז קיסרות-רומי — בה היו לגיונות שנתקיימו כגופים, מאתיים ושלוש מאות שנה — לא היו יחידות וחילות כה "מאריכי-היים" כבאחדים מצבאות אירופה עתה. חיל-התותחנים-המלכותי הבריטי חוגג השנה 250 שנה לקיומו, בנוסף גדול ובא-רועים נכבדים אחרים. בטאון-החיילים הבריטי — "סולג'ר" — סוקר את תולדות החיל, וביחוד את התפתחות, "כלי-העבודה" העיקרי